

ske produktion af svin indgår i den økologiske handlingsplan, som jeg har bedt Det Økologiske Jordbrugsråd fremlægge inden udgangen af marts måned. Hensigten med aktionsplanen er jo netop at få afklaret, om der er barrierer for den økologiske produktion i Danmark, og jeg har peget på initiativer og muligheder i sektoren. Samtidig skal det sikres, at kvalitetsniveauet i de økologiske landbrug opretholdes.

Specielt med hensyn til Svineafgiftsfondens rolle skal jeg erindre om, at fonden blev oprettet i henhold til EU-bemyndigelsesloven fra 1990. Fondsmidlerne hidrører fra provenuet af produktionsafgiften på danskproducerede svin og en andel af Promilleafgiftsfondens midler. I henhold til EU-bemyndigelsesloven sammensættes bestyrelsen efter indhentede udtalelser fra de repræsentative brancheorganisationer, de overordnede landbrugsorganisationer, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Forbrugerrådet, og fondens vedtægter godkendes af landbrugs- og fiskeriministerens.

Fondens sammensætning afspejler, at de oprævede produktionsafgifter ikke er skatter og derfor skal anvendes til gavn for det område, der har bidraget med afgifterne. Svineafgiftsfondens formål er at styrke svinesektorens udviklingsmuligheder og konkurrenceevne ved at støtte de i loven fastsatte mål og aktivitetsområder, dvs. vigtige områder som afsætningsfremme, forskning og forsøg, produktudvikling, rådgivning, uddannelse, sygdomsforebyggelse og -bekæmpelse og kontrol. Fondens budget og regnskaber godkendes af landbrugs- og fiskeriministerens efter høring af det i henhold til EU-bemyndigelsesloven nedsatte § 2-udvalg, og ministeren kan i henhold til loven ikke stille krav om en særlig anvendelse af fondens midler.

Jeg vil gerne oplyse, at de indsatsområder, hvor fonden i de seneste år har markeret sig, er afsætningsfremme med 21,2 pct., forskning, forsøg og produktudvikling med hele 51,5 pct., sygdomsforebyggelse og -bekæmpelse med 18,8 pct., rådgivning og uddannelse med 2,9 pct. og kontrol med 3,6 pct. Man kan heraf se, at vilkårene for fondens arbejde er lagt i meget faste rammer som følge af lovens bestemmelser. Det udelukker dog ikke, at man vil kunne opfordre fonden til at se på et særligt område, hvor der måtte være behov for det.

Jeg vil gerne sige i denne forbindelse, at jeg synes, det er nødvendigt at advare mod en opsplitning af fonden, fordi en sådan opsplitning

kunne betyde, at særinteresser får en større gennemslagskraft og dermed forhindrer en optimal og velovervejet udnyttelse af midlerne til gavn for hele branchen, ligesom det vil gøre det svært at skaffe penge til en større indsats som f.eks. afsætningsfremme eller national sygdomsbekæmpelse.

Som tidligere nævnt er svinekødssektoren karakteriseret ved at være styret af markedskræfterne, hvilket naturligvis giver erhvervet en meget fremtrædende rolle i udformningen af en udviklingsstrategi. Det statslige engagement i strategien må på den baggrund koncentreres om opgaver, som med fordel vil kunne løses af det offentlige.

Regeringen finder, at den beskrevne statslige medvirken, herunder samarbejde med erhvervet gennem bl.a. Svineafgiftsfonden, udgør et godt grundlag for udvikling af dansk svineproduktion, så området fortsat kan yde sit store bidrag med hensyn til arbejdspladser og eksportindtægter, samtidig med at vi sikrer en fortsat positiv udvikling af sektoren.

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for ministerens svar på forespørgslen.

Jeg er enig i, at det er lykkedes for dansk svineproduktion at nå et sådant omfang, at man både kan forsyne alle i Danmark og have en gigantisk eksport. Svinekød er også et billigt produkt, og det skyldes også den udvikling, de danske svineproducenter har præsteret. Mange kan måske sige, at det næsten er ved at være for billigt, sådan som priserne i supermarkederne er i dag. Samtidig er jeg også glad for, at ministeren vil inddrage såvel økologisk svineproduktion som frilandsproduktion i den handlingsplan, der skal fremlægges til april. Det lover godt.

Jeg er derimod ikke enig, når ministeren siger, at der derfor ikke er brug for yderligere initiativer, og jeg er heller ikke enig i ministerens vurdering af Svineafgiftsfonden.

Først initiativerne: Efter vores opfattelse vil det inden for en overskuelig årrække blive en økonomisk nødvendighed, at der sker en yderligere omlægning. Det er således, at de engelske forbrugere, anført af de engelske supermarkeder, er ved at stille den danske gris stolen for døren. Der lægges op til en beslutning om, at hvis man ikke opfylder mere vidtgående krav